

„Rang és mód” c. vígjátékkal. A színházat Vojtha Antal pápai építész építette 45.000 frt költséggel és körülbelül 600 férőhellyel. 1883 telén szerb színészek játszanak, 1884 februárban Tóth Béla, szeptemberben Mándoky Béla, 1886 januárban megint Tóth Béla és decemberben Sággy Zsigmond társulata játszik. 1887-ben a város megváltja a színházat a részvénytársaságtól. Később a város a délvidéki színi-kerülethez csatlakozott és annak igazgatói jártak oda, így többek között Deák Péter: 1909; 1910-ben Polgár Károly az igazgató, ez évben az újvidéki szerb társulat is játszik itt, 1911. és 1912. Mezei Béla a zombori igazgató. Ez átadja társulatát Mezei Andornak, aki fizetésektelen lesz. Tagok: Szentgyörgyi Lenke, Vécsei Ilona, Magas Béla, Vándory Géza, Békeffy Lajos, stb. 1913-tól 1917-ig Balla Kálmán, 1917—18-ban Betleni Bruckner László színtársulata játszik. Ezzel vége szakad Zomborban a magyar színielőadások sorának. 1927 nov.-ben Földesy Sándor nyert engedélyt magyar előadások tartására, de az előadásokat rövidesen tragikus körülmények között beszüntették az ottani hatóságok és áttették a társulatot a határon. Magyar műkedvelők is kísérleteztek, hogy magyar előadásokat tartsanak, de ezeket is botrányokkal akadályozták meg, úgy, hogy Zomborban ezidőszereint semmiképen sem juthat szóhoz a magyarnyelvű színjátszás.

(dr. F. F.)

Zongorajáték. Ha a színen zongorázás van a szerzői utasítás szerint előírva, de a szereplő történetesen nem tud zongorázni, ezen úgy segítenek, hogy a színpad falak mögött (közvetlenül a színpadon elhelyezett zongora mellett) egy valódi zongorát helyeznek el, ahol az adott pillanatban az ügyelő beintésére a színház karnagya megkezdi a zongorázást és ugyancsak az ügyelő leintésére abbahagyja. Ezalatt a színen szereplő színész csak markírozza a zongorajátékot. Némelyik színház kasírozott zongorát használ a színen, — melynek billentyűsorán el van helyezve egy villamosgomb; ezt a szereplő a kellő pillanatban megnyomja, mire a színpad mögött egy

jelző-lámpa kigyúl; ekkor a karmester megkezdi a játékot és ismételt lámpajelre abbahagyja. Hogy a villanylámpa jól funkcionáljon, a játék előtt az ügyelő előbb kipróbálja.

Zongorapróba: olyan próba, amelyen az énekes-darab szereplői még nem a színpadon próbálnak, csak énekszámukat tanulják a zongorateremben, ahol az oktatást a karmester, operaházakban pedig külön korrepetitor, végzi. A zongorapróbán külön-külön időben részt vesz a női és a férfikar, a szólisták, majd pedig az együttes (ensemble).

Zöbisch Ottó, balettmester, sz. Svédországban. Előbb a berlini udvari opera tagja, majd Pétervárott működött; onnan meghívást kapott több német színházhoz. Stockholmból 1915 nov. havában a Magyar. Kir. Operaház szerződtette.

Zöldhelyi Anna, énekesnő, sz. 1902 febr. 4.-én, a zemplénmegyei Zetény községben. Kereskedelmi iskolát és a Rákosi-féle színiiskolát végezte. 1919-ben Aradon működött, onnan Debrecenbe ment. 1922-ben a Király Színházban vendégszerepelt, az „Offenbach” c. operettben és fellépett a Magyar Színházban is, Molnár Ferenc „Ibolya” c. vj.-ában. 1924-ben Kolozsvárott volt szerződésben. 1930 óta a Városi Színház tagja.

Zöldi Márton, író, hirlapíró, színész, majd színigazgató, sz. 1854 dec. 23.-án, Békéscsabán, megh. 1919 ápr. 25.-én, Budapesten. Középiskoláit Szarvason végezte, 1 évig technikus volt, majd 1872-ben Kovács Istvánnál színész lett. Hamarosan áttért az irodalomra és alig volt folyóirat, amely „Lucián” álnév alatt közölt írásait ne hozta volna. Irt színészi visszaemlékezéseket, novellákat, regényeket, karcolatokat a színész-életből. Ilyenek: Thália pongyolában, Színészhistóriák, Nappali komédiások, stb. 1882-ben a Nemzeti Színház irnoka, majd egy ideig titkára volt. 1899-ben igazgatta a városi igazgató Dalos Színházat. Színpadi munkái: „Az adóvégrehajtó”, vigj. 1 felv. Bem. 1882. „Nana leánya”, színmű, idegen eszme után. Bem. 1882 jul. 8. „Az Eiffel-torony kisasz-